

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120010027
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8120010027.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a Mgr. Iva Maruščáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.05.2022, v trestnej veci proti obžalovanému Z. C. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona /ďalej len Tr. zák./, o odvolaní obžalovaného Z. C. a o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 15T/1/2020 zo dňa 11.01.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného Z. C. a odvolanie okresného prokurátora z
a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 15T/1/2020 zo dňa 11.01.2022 bol obžalovaný Z. C., nar. XX.XX.XXXX N. S., trvale bytom U., D. XXX/XX, X.. S., uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- dňa 03.03.2019 asi o 01.15 hod. v Prešove na Slovenskej ulici pred objektom č. 4 na chodníku zozadu sotil rukami do oblasti chrbta Z. D. T. B., X. S.Š., v dôsledku čoho tento padol tvárou na chodník a následne z pravého zadného vrečka nohavíc mu vytiahol peňaženku a tak z miesta činu ušiel.

Za to mu bol uložený podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., pri neexistencii pohľadujúcich okolností podľa § 36 Tr. zák. a priťažujúcich okolností podľa § 37 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1, 2 Tr. zák. mu bol výkon trestu odňatia slobody podmienene odložený a bol mu uložený probačný dohľad a určená skúšobná doba v trvaní 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 2 ods. 3 písm. b.), písm. e) Tr. zák. mu boli uložené obmedzenia, ktoré sú súčasťou probačného dohľadu spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a účasti na hazardných hrách, hrania na hracích automatoch a uzatvárania stávk.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku /ďalej len Tr. por./ okresný súd odkázal poškodeného Z. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XX, X.. S., s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní, podal obžalovaný Z. C. odvolanie, ktorá následne /obsahovo v podstate totožným vlastným podaním i podaním prostredníctvom svojho obhajcu/ písomne odôvodnil. Obžalovaný poukazuje na výpovede svedkov Q. Ž., M. C., Z. A., Z. D. mal za to, že identifikovanie obžalovaného poškodeným pred svedkom Z. D. bolo v čase, keď už poznal jeho totožnosť, nakoľko približne štyri mesiace od údajného spáchania skutku páchatel'a nevedel ani len opísať a totožnosť obžalovaného zistil od policajtov, resp. zo spisu. S odkazom na výpoveď poškodeného a svedka K. K. obžalovaný poukazoval na to, že podľa jeho názoru,

z ich výpovede nevyplýva, že by poškodený z daného baru, z ktorého cesta je snímaná kamerou zo strany budovy krajského súdu, odchádzal ešte s nejakou inou osobou, prípadne, že by sa poškodený s osobou, s ktorou od tohto baru vyšiel, rozišli a kamerový záznam len potvrdzuje, že za poškodeným išla osoba s nasadenou kapucňou, ktorá sa v dosahu kamery otočila hlavou tak, aby jej do tváre nebolo vidieť a pokračovala si dva metre za poškodeným, a nie je vylúčené, že táto osoba sa následne celkom nepozorovane v taxíku, ktorý zabočoval na ulicu Svätoplukovu vedúcu k ulici Slovenskej, mohla dostať až na ulicu Slovenskú ešte predtým, ako tam prišiel poškodený. Kamerový záznam ukazuje poškodeného, ako ide úplne sám, pričom poškodený ani nevedel popísať cestu, ktorou išiel na ulicu Slovenskú, myslel, že išiel po ulici Svätoplukovej a až policajti mu povedali, že išiel po ulici Urbanistov. Za prekvapivé a zarážajúce pre obhajobu považoval obžalovaný, že keď najprv okresný súd oslobodil obžalovaného a dôkazná situácia sa podľa obhajoby nezmenila, okresný súd ho uznal za vinného. Podľa obžalovaného bolo tak celé napadnuté rozhodnutie postavené iba na predpokladoch, domnienkach a pochybnostiach, keď poškodený označil obžalovaného iba preto, že mu zavolať svedok K. a pritom poškodený nevedel žiadne súkromné pátranie, pričom keďže K. neuviedol, že by vyšiel z baru Ponorka a teda nemôže vedieť, či obžalovaný s poškodeným, keď vyšli spolu, či aj potom išli spolu, alebo každý iným smerom. Obžalovaný ďalej vytykal okresnému súdu, že mu ušla výpoveď svedka X. R., že mu poškodený telefonoval, aby pre neho prišiel na benzínku Shell, ktorá je pri vlakovej stanici, no keď tam svedok prišiel, poškodený tam nebol a až keď sa taxíkom vrátil na ulicu Slovenskú, videl poškodeného ísť po ulici a kričať, že ho okradli. Tiež poukazoval na to, že svedok K. nepotvrdil, že by obžalovaný videl, že poškodený má peniaze, lebo len uvádzal, že nevie, kto platil, asi Z. D., že svedok bol ďalej a nevidel D. platiť. Odkazujúc na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6To/5/2015 zo dňa 15.12.2015, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6To/8/2018 zo dňa 20.02.2019 a zásadu „in dubio pro reo“ uviedol, že nedokázaná vina má v rozhodnutí súdu taký istý význam, ako dokázaná nevina, pričom podľa jeho názoru sa okresný súd s touto zásadou nevysporiadal a aj po vykonanom dokazovaní je v prípade obrovské množstvo pochybností a domnienok, ktoré nemôžu zakladať vinu obžalovaného. Podľa odvolateľa, on nemá sklony k páchaniu trestnej činnosti a všetky jeho trestné stíhania v minulosti možno pričítať jeho mladíckej nerozvážnosti, keď v tom čase nebol ženatý a nemal ani dieťa a odsúdenia sú zahladené. Ešte vytkol okresnému súdu, že sa vôbec nezaoberal duševným stavom poškodeného, lebo tento bol pod značným vplyvom alkoholu a jeho schopnosť správne vnímať alebo vypovedať bola podstatne znížená, lebo dychovou skúškou mu bola 03.03.2019 o 02.18 hod. zistená ťažká opitosť a klamal, keď tvrdil, že vybral peniaze v Nemecku v banke pre svedkov Z. A. B. Z. D., ktorí potvrdili, že im nemal nikdy nič vyplácať a ani im nič nedlhoval. Za irelevantnú obžalovaný označil skutočnosť, že 03.03.2019 o 01.58 hod. a 03.39 hod. bol v zariadeniach, kde sa prevádzkujú hazardné hry, lebo v Prešove je viacero herní, ktoré prevádzkujú dané spoločnosti a on ani nemal zákaz tieto herne navštevovať. Prítom poškodený bol pravidelným hráčom hazardných hier, klamal, že časť peňazí vybral a ďalšiu časť mal pre svojich podriadených, ktorý to poprel a bola otáznou aj spojitosť s krádežou, o ktorej vypovedal svedok Ž.. V podstate na základe uvedeného obžalovaný navrhol, aby po zrušení napadnutého rozsudku bol spod obžaloby oslobodený alebo aby bola vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie.

Svoje včas a riadne podané odvolanie predložil súdu aj okresný prokurátor, no ten ho obmedzil len na odvolanie proti výroku o treste. Podľa názoru tohto odvolateľa, mal okresný súd pri hodnotení osoby obžalovaného prihliadnuť na to, že tento už v minulosti spáchal trestné činy a mal vyvodiť závery ohľadne sklonu obžalovaného k páchaniu trestnej činnosti, jeho vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom a vzhľadom na možnosti nápravy obžalovaného. Okresný prokurátor poukazoval na to, že obžalovaný bol už pre rovnaké trestné činy odsúdený, a to v roku 2014, kedy išlo o špeciálnu recidívu a v roku 2015, kedy išlo o prečin porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák. a v roku 2011, kedy bolo podmienčne zastavené trestné stíhanie pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., čím bolo podľa tohto odvolateľa zrejmé, že obžalovaný už od mladistvého veku pácha násilnú trestnú činnosť obdobného charakteru a v tejto pokračuje aj v predmetnom prípade, pričom predchádzajúce trestné činy, ako aj predmetný zločin obžalovaný spáchal pod vplyvom alkoholu, ktorý sústavne požíva. Okresný prokurátor vytykal okresnému súdu, že uvedené skutočnosti nebral pri výmere trestu vôbec do úvahy, ale len stroho konštatoval neexistenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom, podľa názoru odvolateľa, uvedené skutočnosti mali jednoznačný vplyv na uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. V podstate na základe uvedeného okresný prokurátor navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe takto podaných odvolaní postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., v zmysle ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a nezistiac také chyby, po vykonaní svojej prieskumnej povinnosti vo vzťahu k všetkým výrokom napadnutého rozsudku dospel k záveru, že odvolania obžalovaného i okresného prokurátora sú nedôvodné.

Okresný súd konal na podklade obžaloby podanej okresným prokurátorom dňa 07.01.2020 na obžalovaného Z. C. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- dňa 03.03.2019 asi o 01.15 hod. v Prešove na Slovenskej ulici pred objektom č. 4 na chodníku zozadu sotil rukami do oblasti chrbta MirX. D. T. B., X.. S.Š., v dôsledku čoho tento padol tvárou na chodník a následne z pravého zadného vrecka nohavíc mu vytiahol zelenú plátennú peňaženku s finančnou hotovosťou okolo 6.000,- eur, občianskym preukazom, kartičkou poisťovne VŠZP, kartičkou z poisťovne v Nemecku neznámej poisťovne, obaly zo SIM kariet O2, rôzne vernostné karty a bločky a tak z miesta činu ušiel, čím týmto konaním spôsobil škodu vo výške cca 6.000,- eur v neprospech Z. D., zranenia Z. D. spôsobené neboli.

Okresný súd konal za okolnosti, že keď svojím rozsudkom sp. zn. 15T/1/2020 zo dňa 29.06.2020 obžalovaného spod podanej obžaloby oslobodil z dôvodu, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný, tento rozsudok bol uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8To/27/ 2020 zo dňa 12.11.2020 podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. zrušený v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec bola okresnému súdu vrátená, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Treba k tomu uviesť, že okresný súd následne postupoval v zmysle svojej povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 327 ods. 1 Tr. por. a doplnil dokazovanie v požadovanom rozsahu a kvalite. Bolo teda namieste a v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., aby znova hodnotil vykonané dôkazy a z nich plynúce skutočnosti, čo aj urobil dôsledne rešpektujúc aj zásadu „in dubio pro reo“ vyplývajúcu zo zásady prezumpcie nevinu uvedenej v § 2 ods. 4 Tr. por.. K zákonnosti zistení súdu prvého stupňa odvolací súd nemá žiadne zásadné pripomienky. Dokazovanie bolo vykonané v rozsahu nevyhnutnom pre zákonné, odôvodnené, spravodlivé rozhodnutie. Takým rozhodnutím je, podľa názoru odvolacieho súdu, napadnutý rozsudok. Vzhľadom na odvolacie dôvody možno poukázať na nasledovné skutočnosti.

Aj keď obžalovaný Z. C. popieral spáchanie predmetného skutku tvrdiac, že celé je to vymyslené, že nemá dôvod niekoho okrádať, lebo je radiaci pracovník, chodí do práce každý deň a zarába okolo 1.500,- - 2.000,- eur a síce poškodeného, ako aj ostatných svedkov pozná z videnia, no pokiaľ ide o deň 03.03.2019, nepamätá si, kde v ten deň bol pre odstup času, je z trestnej činnosti usvedčovaný výpoveďou poškodeného Z. D., ktorý stabilne a v podstatných častiach zhodne popisoval, že pred skutkom pil alkohol, bol najprv v bare Goroziana a potom prišiel aj do baru Ponorka, kde stretol obžalovaného, ktorého meno si však nepamätal, no pamätal si zo strednej školy jeho tvár. V bare popíjali a videli ich S. K. K., pričom keď platil účet, jeho peňaženka bola hrubá, čo videl aj obžalovaný. V peňaženke mal sumu, ktorú mal prvýkrát. Po nejakej pol hodine až hodine sa s obžalovaným rozhodli, že pôjdu do herne na ulicu Slovenskú. Keď išli cez Slovenskú ulicu a on mal dosť vypité a bol pred obžalovaným s rukami vo vreckách, obžalovaný ho zozadu sotil a on spadol na zem. Následne mu vytiahol peňaženku zo zadného vrecka a hoci sa poškodený stihol postaviť, obžalovaný už bol ďaleko. Tesne po tom, ako bol sotný na zem, sa postavil a volal svedkovi X. R., ktorý vyšiel z herne a poškodený hneď volal políciu. Ďalej poškodený popísal aj to, ako znova stretol obžalovaného a identifikoval ho ako páchatel'a, keď uviedol, že o 3 - 4 týždne mu zavolať svedok K., že sedí s dotyčnou osobou s ktorou vtedy poškodený odišiel z Ponorky a tak sa na miesto išiel pozrieť. Keď obžalovaného uvidel cez okno krčmy, hneď vedel, že je to on a zavolať políciu.

Poškodený tvrdil, že z banky v Nemecku vybral 3.500,- eur pre svedkov Z. D. B. Z. A., ktorí ale nepotvrdili, že by im mal poškodený niečo platiť, či dlhovať, ani žeby išlo o ich zamestnanecké nároky. Poškodený tvrdil tiež, že tie peniaze v ten deň použil aj na hru na výherných automatoch a len nejasne uvádzal, že

niečo aj povyhrával, pričom k sume 6.000,- eur došiel tak, že si spočítal, koľko vybral peňazí v banke v Nemecku a koľko asi vyhral.

Svedok B. S. potvrdil, že v bare Goroziana poškodený bol aj so K. K.. Potom išiel domov a K. išiel do Ponorky. Potvrdil, že keď sedel so K. v Ambre, prišiel obžalovaný a prisadol si k nim. Neskôr, keď sa presunuli do iného baru, došiel poškodený, ktorému volal svedok K., od ktorého sa S. dozvedel, že obžalovaný mohol byť tým, kto olúpil poškodeného D..

Svedok K. K. potvrdzoval, že videl poškodeného v baroch Goroziana a neskôr v Ponorke, pričom v Ponorke videl, že poškodený bol v prítomnosti obžalovaného a hoci nebol svedkom skutku, po skutku po tom, čo mu poškodený oznámil prepadnutie, sľúbil poškodenému, že keď obžalovaného uvidí, že mu dá vedieť a že keď do Ponorky prišli, boli tam asi 15 - 20 minút, niečo vypili a išli preč a že potom ich celý večer nevidel. Popísal následné náhodné stretnutie s obžalovaným podobne, ako svedok S., pričom vtedy mu meno obžalovaného povedal M. K., ktorý meno obžalovaného poznal. Ani svedok K. ale netušil, koľko peňazí mal poškodený v deň skutku pri sebe.

Svedok K. potvrdil, že poškodený pred skutkom pil s obžalovaným v bare Ponorka, videl, že poškodený s obžalovaným z tohto baru odišli preč a potvrdil, že obžalovaný po skutku pátral po osobe, ktorá ho napadla a s ktorou predtým pil a až svedok K. mu pripomenul, že pil s ďalšou osobou v Ponorke, pričom aj on sa jeho meno dozvedel až od ďalšej osoby. Dovtedy bolo meno obžalovaného pre nich neznámym a poznali obžalovaného len podľa vyzoru. Poškodený meno obžalovaného nevedel, len ho poznal z videnia a z toho, že vtedy spolu pili a že tá osoba, s ktorou pil, ho aj napadla. Výpoveď poškodeného je v identifikácii obžalovaného ako páchatela hodnoverná, lebo stále hovorí o páchatelovi ako o osobe, ktorá ho napadla a s ktorou predtým pil a ich predchádzajúci kontakt potvrdzuje svedok K. s tým, že nie sú dôkazy, že by od spoločného odchodu poškodený prišiel do kontaktu s inou osobou ako s obžalovaným. Svedok potvrdil, že obžalovaný pil s poškodeným v Ponorke a nevylúčil to, že poškodený za útratu platil.

To, že zostal pochybný samotný obsah odcudzenej peňaženky, teda aj či a koľko peňazí mal poškodený v peňaženke pri lúpeži, nediskvalifikuje celý jeho výpoveď, ale len tú časť, v ktorej sa nevedel jasne vyjadriť k obsahu peňaženky, k pôvodu a sume odcudzených peňazí, o ktorých vedel len on. Ostatné skutočnosti týkajúce sa samotného skutku a jeho páchatela ale potvrdzujú v súlade s výpoveďou poškodeného aj ďalšie dôkazy.

Svedok X. R. vypovedal, že poškodený mu najprv volal, aby pre neho prišiel k benzínovej stanici Shell a že keď tam na taxíku došiel, tak tam poškodený nebol a tak sa vrátil na ulicu Slovenskú pre bundu, ktorú tam v herni zabudol, no zároveň uviedol, že až keď potom vychádzal s bundou z toho podniku, tak videl, ako poškodený Z. D. ide po ulici a kričí, že ho okradli, pričom poškodený vtedy hovoril, že išiel hore s tým človekom, s ktorým pil a že ho zhodil na zem a že ho okradol a že mu zobral peňaženku a že mu ukradli 6.000,- eur.

Poškodený teda najprv volal svedkovi na telefón ešte predtým, ako bol napadnutý, mohol tým len plánovať, kde by sa so svedkom stretol a až potom bol prepadnutý. Poškodený zbadal svedka R., až keď tento vyšiel z herne na Slovenskej, no je zjavné, že to už bolo po lúpeži, ktorú tomuto svedkovi oznámil už vtedy, v podstate súladne s následnou svojou usvedčujúcou výpoveďou, pričom je zrejmé, že poškodený mu už vtedy uviedol aj údaj, ktorý mu bol o útočníkovej totožnosti jedine známy, teda, že ide o osobu, s ktorou predtým pil a popísal mu aj, ako bol napadnutý, ktoré relevantné skutočnosti poškodený v trestnom konaní nemenil a zásadne nespochyboval. V týchto podstatných smeroch je teda výpoveď poškodeného hodnoverná.

Obaja zasahujúci policajti potvrdili, že kamerové záznamy žiadali práve na základe prvotných údajov, ktoré sa dozvedeli od poškodeného na mieste činu. Aj svedok K.. C.. M. C. potvrdzoval, že po príchode na miesto činu poškodený uvádzal, že ho okradli, že bol s niekým v Ponorke, že pozná ho len z videnia, ale nevedel uviesť jeho meno, no práve táto osoba ho zozadu udrela a z vrecka mu vytiahla peniaze. O páchatelovi uvádzal, že ho pozná z videnia, ale nevie, ako sa volá, že viackrát sa stretli a pili. Svedok K.. Q. Ž. potvrdil, že poškodený opísať páchatela nevedel, no vravel, že bol v Ponorke a išiel cez ul. Hlavnú, Svätoplukovu a na Františkánske námestie, a tak preverovali kamerové záznamy cez mestskú políciu. Tento svedok vlastne potvrdzuje, že poškodený, aj keď bol značne opitý, bol orientovaný v čase

a priestore, popisoval svoju cestu bezprostredne po skutku policajtom, popisoval, ako bol na mieste činu napadnutý a jeho verzia bola v súlade s kamerovými záznamami.

Po prehratí kamerových záznamov na technickom zariadení sa poškodený spoznal ako osoba v bielej kapucni, pričom obžalovaný vylučoval, že by bol zaznamenaný na niektorom zo záznamov. Z prehratých záznamov vyplynulo, že od baru Ponorka dňa 03.03.2019 v čase o 00:53:46 kamera zachytáva dve osoby, ktoré vychádzajú ťackajúce sa z ul. Weberovej, kráčajú cez cestu a prechádzajú okolo budovy krajského súdu smerom k hotelu Dukla. Prvá soba bola, podľa popisu oblečenia, stotožnená ako poškodený Z. D.. Druhá osoba, ktorá kráčala tiež ťackajúc sa, asi dva metre za poškodeným je nestotožnená osoba, ktorá má oblečené svetlé rifľové nohavice, čiernu obuv, zimnú vetrovku čierno-modrej farby s bielymi pásmi na hrudi. Hlavu má zahalenú kapučňou od vetrovky. Krátko po tom, čo obe tieto osoby sa stratili z dosahu uvedenej kamery, bolo zachytené, ako opačným smerom po ulici Hlavnej išlo vozidlo taxislužby bielej farby tak, že zabočilo do ulice Svätoplukovej, ktorá vedie na ulicu Slovenskú. Následný ďalší záznam zachytáva poškodeného, ako kráča ťackajúci sa po ceste na ul. Svätoplukova od hotela Dukla smerom na ul. Slovenskú. Tieto záznamy potvrdzujú cestu, ktorú policajtom poškodený popísal bezprostredne po skutku, čo len posilňuje záver, že poškodený bol v čase skutku orientovaný v čase a priestore, a teda bol spôsobilý vypovedať aj pravdivo, čo bolo preukázané z hľadiska priebehu lúpeže a totožnosti páchatelovi. Pokiaľ obžalovaný vylučuje svoju totožnosť na zázname, smerom, akým išiel poškodený, len zvyšuje pravdepodobnosť toho, že na ulicu Slovenskú sa dostal hoci aj /oproti ceste poškodeného/ skratkou cez ulicu, ktorá vedie z Hlavnej priamo na Slovenskú k miestu činu, kde sa stretol s opitým poškodeným a nemusel využiť taxík zaznamenaný na kamerovom zázname. Práve tento taxík poskytoval osobe idúcej za poškodeným možnosť nepozorovane a rýchlo sa prepraviť na ulicu Slovenskú skôr, ako by tam prišiel poškodený a tým eliminovať možných svedkov, ktorý by videli obžalovaného ísť popri poškodenom.

Z odpovede Data centra, Cintorínska 25, Bratislava, vyplýva, že obžalovaný Z. C. bol 03.03.2019 krátko po čase, kedy sa mal stať skutok (01.15 hod.), teda o 01.58 hod. a 03.39 hod. v zariadeniach, kde sa prevádzkujú hazardné hry, a to v prevádzke spoločnosti Program, spol. s r.o. a Rebuy Stars Lottery, s.r.o.. Poškodený Z. D. bol jeden a dva dni pred časom, kedy sa mal skutok stať, v zariadeniach, kde sa prevádzkujú hazardné hry, a to v prevádzke spoločnosti Ariola s.r.o. (02.03.2019 o 19.31 hod.) a K-BET, s.r.o. (01.03.2019 o 19.52 hod.).

Tieto dôkazy len potvrdzujú, že obaja sú hráčmi hazardných hier a nie je vylúčené, že obaja hrali za peniaze, ktorých pôvod síce zostal pochybný, čo ale nespochybuje skutok tak, ako ho ustálil okresný súd.

Poškodený, podľa vyjadrenia B. R., pracovníčky herne Dubrovnik v OPC MAX v Prešove, dňa 01.03.2019 a 02.03.2019 v herniach hral, ale nič nevyhral. Podľa vyjadrenia Z. V., pracovníčky herne Excelclub Prešov v OC Solivaria, poškodený tam 02.03.2019 vyhral postupne 500,- eur. To len potvrdzuje, že poškodený nemal v úmysle poskytnúť počas trestného konania korektnú informáciu k výške a pôvode sumy, ktorú pri sebe mal, či mohol mať. Nebolo možné mu teda v tomto smere veriť. Nie je ale vylúčené, že reálne nemal prehľad o aktuálnom obsahu svojej peňaženky v čase samotného lúpežného prepadnutia. Zo záznamu nameraných hodnôt alkoholu v krvi zo dňa 03.03.2019 z čl. 104 spisu vyplýva, že 03.03.2019 v čase po skutku o 02.18 hod. bolo poškodenému Z. D. namerané množstvo alkoholu v krvi 1,33 mg/l a o 04.46 hod. množstvo 1.27 mg/l. Nebolo potrebné skúmať duševný stav poškodeného, pretože tento napriek stupňu opitosti, ako uvádzali viacerí svedkovia, uvádzal skutočnosti, ktoré svedčili o tom, že v čase skutku bol časovo i miestne správne orientovaný a ani odvolací súd nemal o jeho duševnom stave pochybnosti. Na druhej strane, opitosť poškodeného potvrdzuje ťažký stupeň opitosti poškodeného v čase skutku, a teda jeho vyššiu zraniteľnosť.

Z právneho hľadiska tak bol zistený nepochybný skutkový základ pre záver, že práve obžalovaný, ako osoba, ktorá mala príležitosť i motív a zároveň ako osoba, ktorú poškodený najprv ako osobu, s ktorou pred skutkom pil v bare nepoznajúci jeho meno, no poznajúci jeho vzhľad, následne aj na základe vzhľadu, identifikoval ako útočníka, použil proti poškodenému Z. D. násilie v podobe sotenía, ktorým ho priviedol k pádu, v úmysle zmocniť sa cudzej veci, keď mu následne zobral peňaženku a bezprostredne na to utiekol. Obsah peňaženky nebol jednoznačne preukázaný. Nebolo teda jednoznačne preukázané, že by okrem peňaženky poškodenému zobral aj peniaze v nejakej výške. V tomto smere sa v prospech obžalovaného v súlade so zásadou „in dubio pro reo“, aj odvolací súd

priklonil. Poškodeného výpovede v otázke množstva odcudzených peňazí boli rôzne, pričom žiadna iná osoba či iný druh dôkazu neposkytoval vysvetlenie oproti výpovedi obžalovaného, ktorý v podstate úplne, a teda aj v otázke množstva odcudzených peňazí popieral spáchanie skutku. Poškodený nijako nepreukázal ani to, odkiaľ by mal peniaze po tom, čo s vysokou mierou pravdepodobnosti zaplatil útratu v bare, z ktorého pred skutkom s obžalovaným vyšli a smerovali do herne, teda potencionálneho zdroja peňazí, na ulici Slovenskej. Svoju pôvodnú výpoveď o odcudzení sumy 6.000,- eur menil, a to spôsobom, ktorý v tejto časti robil jeho výpoveď nedostatočnou pre skutkový záver o výške odcudzených peňazí v zmysle skutkovej vety uvedenej v podanej obžalobe. Obžalovaný konal priamym úmyslom s evidentne ziskuchtivým motívom, keď si lúpežný prepád zjavne pripravil využívajúc alkoholové opojenie poškodeného. Nie je vylúčené, že následne získané peniaze užil pre svoju osobnú potrebu v herniach, ako to vyplynulo z podaných správ, keď sám uviedol, že keď peniaze má, tak ide do herne. Obžalovaný tak úmyselne naplnil všetky formálne znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák..

Podľa § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák., trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Z miesta bydliska je obžalovaný hodnotený bez poznatkov o protiprávnom správaní, no v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov od 19.05.2019 k 22.11.2020 má evidované dva záznamy za porušenia zákona v oblasti občianskeho spolunažívania a dva na úseku bezpečnosti v cestnej premávke. Nešlo o priestupky spáchané pred predmetnou trestnou činnosťou. Ich spáchanie po skutku posilňuje správnosť uloženého probačného dohľadu, nakoľko aj správanie sa obžalovaného v tomto smere bude namieste sledovať pre potreby preverenia v súčasnosti vysokej miery pravdepodobnosti, že nie je nevyhnutné za predmetný zločin obžalovanému obmedzovať osobnú slobodu priamo v príslušnom stupni stráženia.

Odvolací súd nezdieľal názor okresného prokurátora o sklone obžalovaného k páchaniu trestnej činnosti. Z vyšetrovacieho spisu Obvodného oddelenia policajného zboru Veľký Šariš ČVS: ORP.592/VS-PO-2011 vyplýva, že trestné stíhanie pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 pís. a.) Tr. zák. v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. proti obžalovanému Z. C. bolo podmienené zastavené so skúšobnou dobou 12 mesiacov a uznesením prokurátora zo dňa 03.08.2012 bolo rozhodnuté, že obžalovaný v skúšobnej dobe podmieneného zastavenia trestného stíhania osvedčil. Nebol teda odsúdený. Doposiaľ nebol odsúdený za obdobný trestný čin a nejde v jeho doterajšom živote o špeciálnu recidívu. Podľa rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/124/2015 zo 22.12.2015 bol obžalovaný Z. C. uznaný vinným z pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. spáchaného v časti formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zák. a rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/10/2014 z 03.03.2014 bol uznaný vinným z pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. spáchaného obžalovaným ako mladistvým v časti formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zák.. V oboch prípadoch sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený, k čomu možno dodať, že prostriedky postihu boli, vtedy okresným súdom, zvolené povahou jedny z najmiernejších prostriedkov trestania, aké Trestný zákon pozná. Obžalovaný sa teda odchyľil vo svojej dávnejšej predchádzajúcej minulosti od povinnosti neporušovať záujmy chránené Trestným zákonom, pričom išlo o relatívne mierne prečiny.

Po zhodnotení hľadísk uvedených v § 34 Tr. zák., aj odvolací súd dospel k záveru, že v súlade so záujmom na generálnej a individuálnej prevencii no i zásadou uvedenou v § 2 ods. 2 Tr. por. je trest uložený okresným súdom vo všetkých výrokoch plne odôvodnený, zákonný, primeraný a spravodlivý.

Bolo teda nevyhnutné potvrdiť aj zákonnosť výroku o treste, nakoľko okresný súd zohľadnil, tak pri druhu, ako aj výmere trestu odňatia slobody, vrátane ďalších výrokov o treste, všetky všeobecné aj individuálne zásady platné pre ukládanie trestov a uložený trest zahrňujúci jeho jednotlivé výroky bol ukladaný v rámci zákonnej trestnej sadzby.

Ani voči výroku o náhrade škody odvolací súd nemal podklad na prípadnú zmenu v prospech obžalovaného a tak neostávalo iné, ako nezasahovať ani do tohto výroku.

Nakoľko odvolací súd ani v postupe súdu prvého stupňa nezistil žiadne dôvody pre to, aby niektorému z podaných odvolaní čo i len sčasti vyhovel, obe odvolania ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.